

nieuws uit de regio

Broedvogelinventarisatie zuidelijke Gelderse Vallei 1987

In vergelijking met de gegevens uit de periode 1969-1971 is de broedvogelbevolking van de zuidelijke Gelderse Vallei (het gebied tussen de plaatsen Wageningen, Rheden, Veenendaal en Ede) in 1987 heel wat veranderd. Niet minder dan 27 vogelsoorten zijn achteruitgegaan, 29 soorten zijn in hun aantal gelijkgebleven en 11 soorten zijn vooruitgegaan. Daarbij zijn niet gerekend de vogelsoorten die gedurende de laatste zeventien jaar uit het gebied zijn verdwenen. Dat zijn twaalf soorten, namelijk Zomertaling, Slob-eend, Groene Specht, Roodborsttapuit, Gekraagde Roodstaart, IJsvogel, Rietzanger, Grauwe Gors, Geelgors, Wielewaal, Bosuil en Glanskop. De laatste twee soorten kunnen over het hoofd zijn gezien. Reeds vroeger verdwenen soorten als Ooievaar, Kemphaan, Zwarte Stern, Grauwe Klauwier, Bruine Kiekendief en Roek. Als nieuwkomers werden Wulp, Ransuil, Havik en Kramsvogel vastgesteld. Er zijn 2651 territoria vastgesteld van 67 vogelsoorten. Per soort wordt een verspreidingskaart gegeven die een goed beeld geeft waar de territoria van de diverse soorten zijn vastgesteld. Bij elke kaart is een korte, goed geformuleerde tekst gevoegd. Er worden bovendien aanbevelingen gegeven voor het gebied en de wenselijkheid van een vervolgonderzoek wordt geformuleerd.

J.J. van den Berg, J.M. Gleichman & G.M. Sanders: Broedvogel-Inventarisatie Zuidelijke Gelderse Vallei 1987. 100 bladzijden, 3 bijlagen, vele kaartjes en pentekeningen (1988). Uitg. KNNV-Vogelwerkgroep Wageningen. Prijs f 10,- (exclusief f 4,50 verzendkosten). Te bestellen op bankrekening 92.05.29.143 ten name van KNNV-VWG Wageningen, Jagerskamp 23, Wageningen, (postgiro van de bank: 818 686, Gelders-Utrechtse Spaarbank). Leden van de Vogelwerkgroep Wageningen betalen f 10,- (exclusief f 5,- portokosten).

Ontwikkelingsvisie Oostvaardersplassen

In dit Flevobericht zijn de kernpunten voor de verdere ontwikkeling van het natuurgebied de Oostvaardersplassen geanalyseerd op basis van een beschrijving van de abiotische en biotische omstandigheden en ontwikkelingen van het gebied, de voor het gebied geformuleerde doelstellingen en uitgangspunten en de met de ruimtelijke situering van het gebied samenhangende randvoorwaarden.

Als basis voor de ontwikkeling op langere termijn is aangegeven een van nat naar droog gezonde opbouw van het gebied waarbij acht ecologische landschapstypen zijn onderscheiden. Waterhuishouding en begrazing zijn de belangrijkste sturende factoren. Inrichtings- en beheersmaatregelen zijn voor de korte termijn geconcretiseerd om tot de beoogde opbouw te komen. Evaluerend onderzoek is daarbij onmisbaar. Van de meest kenmerkende vogelsoorten

worden de aantalsontwikkelingen besproken. Achtereenvolgens komen ganzen en eenden, steltlopers, Aalscholvers, waadvogels, stootvogels, zangvogels, rallen, hoenders en weidevogels aan de orde. De belangrijkste eendesoorten die in het gebied voorkomen, staan vermeld in bijlage 2. Het aantal ruiende Grauwe Ganzen werd in 1986 op meer dan 30.000 exemplaren geschat. De Oostvaardersplassen zijn daarmee het belangrijkste ruigebied voor Grauwe Ganzen in Europa. Het aantal foeragerende Lepelaars kan vooral in augustus oplopen tot wel zeshonderd exemplaren.

Eindredactie G.K.R. Polman & S. Schmidt-ter Neuzen: Ontwikkelingsvisie Oostvaardersplassen. 116 bladzijden, veel figuren, kaarten en tabellen, 4 bijlagen (1987). Flevobericht, nummer 282. Uitg. Rijksdienst voor de IJsselmeerpolders, bibliotheek, postbus 600, 8200 AP Lelystad. Prijs f 10,- (exclusief f 7,- verzendkosten).

Meijndel

Het tijdschrift 'Duin' heeft een themanummer (43 bladzijden) over Meijndel uitgegeven. Dit is een ruim 1800 ha groot duingebied tussen Den Haag en Wassenaar. Er wordt aandacht geschonken aan natuur, natuurbeleving, onderzoek, beheer en beleid. Omdat de uitgave van dit themanummer mede voorkomt uit ernstige bezorgdheid over het beleid ten aanzien van Meijndel wordt er gepend met een artikel over het gewenste natuurbeleid. In een artikel schrijft Harry Wanders over 'De bewogen geschiedenis van een meeuwenvolk'. Bij de bespreking van de Kleine Mantelmeeuw wijst hij wel op het verloop van het aantal broedparen, maar verzuimt daarbij te vermelden dat het aantal kunstmatig door de mens is opgevoerd door eieren van Kleine Mantelmeeuwen door Zilvermeeuwen uit te laten broeden. De grote aanwas van deze soort is dus verre van natuurlijk te noemen. Als bijlage bevat dit nummer een Recreatiekaart Meijndel, en belangrijke wegwijzer voor de wandelaar in dit gebied.

De prijs van dit losse nummer is f 6,75 (exclusief f 2,25 verzendkosten). Door storting op giro 4 016 298 ten name van 'Duin', postbus 11059, 2301 EB Leiden, 071-131 800, onder vermeldingen van 'themanummer Meijndel' kunt u het ontvangen.

Sterfte onder eenden

In de omgeving van Nagele, Noordoostpolder, zijn de afgelopen tijd enige honderden dode eenden gevonden. Ook een aantal Kokmeeuwen werd het slachtoffer van deze sterfte, waarvan de oorzaak nog onbekend is. De kadavers worden momenteel onderzocht door het Centraal Diergeneeskundig Instituut te Lelystad. Volgens de jachtopzieners Wiegiersma en Van Moerkerken kan een oorzaak van de sterfte zijn, dat de eenden hebben gegeten van op het land achtergebleven aardappelen die met een bestrijdingsmiddel waren behandeld.

Uit 'Oogst' van 17 februari 1989, met foto.